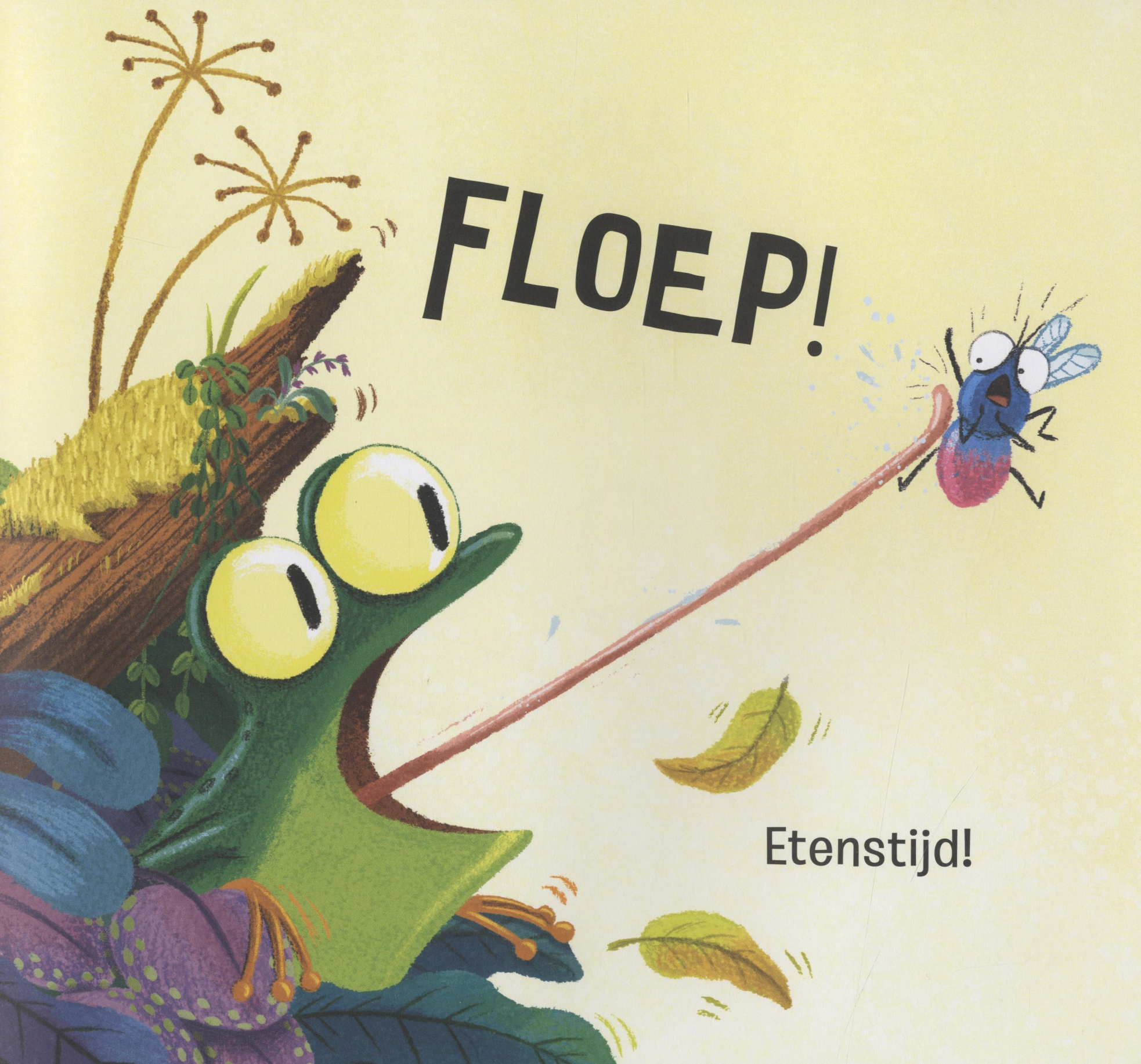

Kikker zat verscholen tussen de blaadjes.

Zijn buik knorde van de honger.

Hij kon de sappige vlieg al bijna pakken.

FLOEP!

Etenstijd!

FLOEP!

Daar schoot opeens een andere tong naar buiten!

'HÉ LAA' LOS! IK ZAG DIE Vlieg EERST,'

mompelde Kikker.

'NEE, LAA' JIJ 'AAR LOS!' was het antwoord.

'OOOOOOOOOOH,

DIT IS GEEN LEUKE DAG!

gilde de vlieg.

'IK WORD OPGEGETEN DOOR

TWEE KIKKERS!'

**TWEE KIKKERS?
WAT ONBELEEFD!**

‘DAT IS EEN PAD!’ riep Kikker.
‘DAT IS HEEL IETS **ANDERS!**’

‘JA! IK BEN GEEN SLIJMERIGE KIKKER,’
brulde Pad.

De vlieg greep zijn kans en
vloog weg.

'WACHT EENS EVEN... NOEM JIJ MIJ SLIJMERIG?'

kwaakte Kikker. **'NOU, JIJ BENT**

DROOG EN KNOBBELIG!'

Pad was beledigd.

**'AH, HOEPEL TOCH OP,
LANGPOOT!'**

'JE BENT GEWOON JALOERS,'
zei Kikker pesterig.

**'KIJK EENS HOE HOOG IK KAN SPRINGEN!
WORMEN HEBBEN ZELFS NOG LANGERE
POTEN DAN JIJ!'**

Kikker sprong op en neer.

Pad keek naar haar poten, ze was boos.